

ZÁJMENA

1. Doplněte tvary zájmena já.

Úplně na ___ zapom ___ li. Beze ___ tam v žádném případě nechod'te. Jeho slova byla určena především ____. To nezávisí jenom na ____. ___ se to přece netýká. Snažil se, aby se ___ co nejrychleji zbavil. Bratr se ___ moc nepodobá. Rodiče by pro ___ udělali všechno. Mluvili o ____. Slíbil, že ___ v případě potřeby pomůže. ___ na to nikdo neupozornil. Maminka se ve ___ vidí.

Psaní *mě* (2., 4. p.)/*mně* (3., 6. p.): *mě-tě x mně-tobě*

2. Doplněte i, nebo í.

Neviděli jste moj ___ tašku? Po jej ___ ch odchodu se zábava rozproudila. Věře to moc slušelo, všimli jste si jej ___ ch nových šatů? Mezi jej ___ mi knihami jsem objevila i naš ___ oblíbenou. Babička výborně peče, po jej ___ ch buchtách se můžu utlouct. Novákovi se už vrátil, z jej ___ ch bytu byly slyšet hlasy. Bez jej ___ ho svolení nikam nepůjdeme. Jej ___ ch učitelům to neříkejte. Květa nedrží slovo, o jej ___ ch slibech pochybujeme. Děkujeme vám za vaš ___ radu, bez vaš ___ pomoci bychom to nezvládli. Sejdeme se před vaš ___ m domem. Auto zajelo až k naš ___ m vrátkům. V naš ___ ulici jsme potkali vaš ___ maminku. Nechápu, co na n ___ vidí. Přimluvte se za n ____. Až j ___ potkám, řeknu j ___ to. Nemluví o n ____, ale určitě se o n ___ zajímá. Dej j ___ m to, nebo s n ___ mi nevydržím. Vezmi si tento nůž, j ___ m to půjde lépe. Postav se za n ____. Stojí za n ___.

Její se skloňuje podle *jarní, jejich* – tvar neměnný (*o jejich* (sestřiných)/ *o jejich* snech)

Psaní *krátkého a dlouhého i/í*: podle zájmena *ten*

Naši – tu, s naší/ní – s tou, naším/jím – tím

Jako spisovné tvary přivlastňovacích zájmen *můj, tvůj, svůj* se připouštějí tvary kratší i delší (*má/moje, mě/mojí.*..), Kratší tvary jsou stylově vyšší než kratší, které mají odstín hovorový.

Rod ženský: sg. + 1., 4. pl. - má/moje sestra, bez mě/mojí sestry, (o) mě/mojí sestře, mou/moji sestru, s mou/mojí sestrou, mé(moje sestry)

Rod mužský: 1., 4., 5. pl.- mí/moji bratři, mé/moje hračky

Rod střední: 1., 4., 5., a sg. i pl.- mé/moje jablko, má/moje jablka

3. Doplněte správné tvary přivlastňovacích zájmen.

Se (svůj) _____ prací není spokojená. Znáte (můj) _____ tetu? O (tvůj) _____ přátelích toho moc nevím. Už vidí (můj) _____ rodiče. (Tvůj) _____ přátelé jsou (můj) _____ dobří známí. Nevěří (můj) _____ radám. Splnil (tvůj) _____ přání. Nešťastně rozhazoval (svůj) _____ rukama.

4. Doplněte správný tvar/tvary zájmena *týž/tentýž*.

Mluvili jsme o _____ jako vy. Bydlíme v _____ domě. Před dvěma lety jsme se přestěhovali a _____ roku se nám narodila dcera. _____ zvířata mají ve Dvoře Králové. Bavím se o _____ problému jako včera. _____ rukama, kterými jíš, nesahej na jiné věci! Já věřím _____ slovům jako ty. S _____ názorem jsem se setkal i dříve. Na mnoha úřadech pracují _____ lidé. Napiš to _____ tužkou jako minule. Dosáhl _____ výsledků. Od něj slyším vždy _____ slova. Přijal jsem tu nabídku z _____ důvodů jako ty. Odešel v _____ dobu jako já. Dělají _____ chyby.

Zájmeno *týž/tentýž* má tvary podle mladý s připojením -ž/-že:

	Maskulina	Feminina	Neutra
1.p. sg.	týž / tentýž	táž / tatáž	totěž
2. p.	téhož	téže	téhož
3. p.	témuž	téže	témuž
4. p.	téhož (živ.) týž / tentýž (neživ.)	touž / tutěž	totěž
6. p.	(o) témž(e), tomtěž	(o) téže	(o) témž(e) / tomtěž
7. p.	(s) týmž / tímtěž	(s) touž / toutěž	(s) týmž / tímtěž
1. p. pl.	tíž / titíž (živ.) tytěž (neživ.)	tytěž	táž / tatáž
2. p.	týchž	týchž	týchž
3. p.	týmž	týmž	týmž
4. p.	tytěž	tytěž	táž / tatáž
6. p.	(o) týchž	(o) týchž	(o) týchž
7. p.	(s) týmiž	(s) týmiž	(s) týmiž

5. Doplňte tvary zájmena *jenž*.

Vzal jsem si boty, _____ nosím do zaměstnání. Potkal jsem toho studenta, s _____ jsem byl na dovolené. Přinesl jsem ti tu knížku, _____ sis u mě zamluvil. Tan pán, _____ jde před námi, je můj učitel. Když vjedete do průchodu, _____ se dostanete k obchodu, spatříte před sebou tabuli, na _____ je uvedena otvárací doba. Nastala chvíle, _____ se všichni obávali. Oceňuji všechno naše snažení, bez _____ by se práce nezdařila. Představil mi člověka, _____ vděčil za život.

	Mask.	Fem.	Neutr.
1.p.sg.	jenž	jež	jež
2. p.	jehož, ježž	jíž	jehož
3. p.	jemuž	jíž	jemuž
4. p.	jehož, ježž	jíž	jež
6. p.	o němž	o níž	o němž
7. p.	jímž, s nímž	jíž /s níž	jímž / s nímž
1. p. pl.	jíž (živ.) jež (neživ.)	jež	jež
2. p.	jichž / bez nichž jimž jež (o) nichž jimiž/s nimiž		
3. p.			
4. p.			
6. p.			
7. p.			

Počáteční j- se po předložkách mění v ň-. (s nimi...)

ČÍSLOVKY

Číslicemi píšeme číslovky v textu tehdy, jsou-li složitější, a dále ve větách smyslu počtářského nebo statistického, v datech, při uvádění dílu, kapitoly, stránek apod.; jindy vypisujeme čísla slovy (za pět dní).

Za číslovkou řadovou se píše tečka: po 8. hodině x v 8 hodin

Tečka se nepíše za letopočtem, za datem psaným zlomkem (8/5 1945).

Jestliže se číslo může číst jako číslovka základní i řadová (v tomto případě stojí číslice vždy za jménem), tečka se nepíše. Vedle letopočtu to bývá zejména při označení dílu nebo svazku knihy, ročníku časopisu, stránky, kapitoly, paragrafu, př. Naše řeč, roč. 75, strana 113...

Mezi číslicemi označujícími hodiny a minuty se píše tečka: 7.30. Mezi celky a desetinnými zlomky se píše čárka: 12,50 Kč. Časové údaje při sportovních výkonech se píšou 4:30:41,00, bez označení časových jednotek.

Kde je potřeba, doplňte tečku.

Na straně 28 je pěkná báseň.

Bydlíme ve 4 poschodí.

Karel IV založil v Praze roku 1348 univerzitu.

Začátek představení je o 19 hodině.

Sejdeme se v 9 hodin.

Najdete nás ve dveřích číslo 10 v 5 patře.

V 10 letech začal hrát na housle.

Škola oslavila 90 výročí svého vzniku.

V 18 roce života podstoupil náročnou operaci.

V 6 kapitole se na 2 stranách popisuje boj s Turky.

Doplňte správný tvar.

Házet (obě) rukama

Majetek (oba) bratrů

Jel se (3) kamarády

Od (2) do (4) hodin

Stůl se (4) židlemi

Trvá to do (3) hodin

Mezi (4) očima

Součet (3) úhlů

Zapište číslovky číslicemi.

Deset kilometrů

Pětiprocentní roztok

Dvoumetrové lano

Padesátikilometrová rychlost

Dvacetkrát

Šestinásobná mistryně světa

Ve čtyřiceti letech

Tři procenta

Patnáctiletý syn

Čtrnáctidenní pobyt